

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quod historia haec necessaria sit, & ad animorum salutem conducibilis.
Cap. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

cum amplitudine celebratus fuit: Qui Deum, quem ipse
auguste coluit, ad hasce gentes vsque magnifica & verè
regia voce, libere & ingenuo omnino prædicauit. Dein-
de non verbo istud præsttit, & frustratus est re ipsa, sed
per omnes virtutum quasi regiones peragrans, vario ac
multiplici pietatis fructu se illustre effecit, nobiles & pre-
stantes viros amplis per liberalibusq; beneficiis ad sibi
seruendum deuinxit: legibus autem humanitatis & clemé-
tiae obstrictos tenuit imperiumq; suum, omnibus qui ipsi
parebant, mansuetura & cù primis obtabile eatenus exhi-
buit, quoad lóginquo annorum circuitu diuinis obeun-
dis certaminibus confectus & exhaustus, à Deo, quē reli-
giosè venerabatur, immortalitatis præmiis donatus esset,
triplici q; sobolis foeta, qui post ipsum in imperium suc-
cederet, in lucé suscepto, ex mortali regno ad vitam im-
mortalē apud deū sanctis animis reconditā migrauit.

*Quod filius Imperatoris Pius, etiam imperatoribus
filiis imperium reliquerit.*

CAP. V.

ATq; ut imperii sedes à patre ducta, ad eum descen-
dit: Sic lege naturæ liberis illius eorumq; posteris
reservata fuit, & tanquam paterna quædam hæredi-
tas ad sempiternum tempus propè continuata. Deus igitur
ipse, qui illum verè beatum, non modo dū adhuc vna
nobiscum hac luce frueretur, ad illustres dignitatis gra-
dus extulit, verum etiam cum ex hac corporum custodia
euolasset, multò præstantioribus honoris ornamentis in
ipso cœlo cohonestauit, res ab eo præclarè gestas lite-
ris sempiternis prodat, & cœlestium monumentorum ta-
bulis præmia eius rectè factis congruentia commendet
ad perpetuitatem.

*Quod història hæc necessaria sit, & ad animoram
salutem conducibilis.* CAP. VI.

MIhi quidē & si viri felicitate, & beata vita aliquid
dignum dicendo persequi valde arduum est, eandē
aut silentio præterire tutū & periculo vacuū, tamē
neceſſe est ad caducæ cuiusdam & umbratilis picturæ si-
militudinē, hominis piī effigiē orationis artificio postero
rū memoriae prodere, quō ipsi inertiae & desidiæ crimē,

Ff 4 quo

EVSEBII DE VITA

quod alioqui nobis fortè obiici posset, omnino evitamus. Me enim planè puderet, si dicendi facultatem, quæ mihi suppetit, licet exiguum eam quidem & pertenuem, in illum, qui sit verum dei cultum summa obseruantia & honore prosecutus, non pro virili parte conferre laborarem. Atque arbitror equidem hoc opus, quod magni animi & verè regii facta deo omnium regi adeo grata acceptaq; complectitur, non modo ad vitæ usum aptum, sed mihi reuera in primis necessarium fore. An non turpe est nos quidem conticescere, quibus deus ipse pro sua clementia largitus est, ut & talem haberemus imperatorem, & in eius conspectum, notitiam, ac colloquium veniremus, qualem nulla ætas hactenus cognouerit, cum rerum tum à Nerone, tum ab aliis quibusdā impiis & nefariis tyrannis, eò multò nequioribus gestarū cōmemoratio, tam diligētes assequuta sit & impigros scriptores, qui improborum facinorū argumenta splendido & illustri genere orationis exornare, historicarūq; monumētis in varios libros dispertitis consecrare non grauati sunt? Quocirca nobis præter cæteros, valdè consentaneum videtur, ut eximiam & illustrem virtutis eius & rerum gestarum famam palam prædicemus omnibus illis, quorum desiderium ad diuinum amorē amplexandum præclarorum imitatio mirè possit incendere. Nam illi hominum imparorum vitæ instituta & res gestas ad mores rectius informandos penitus inutiles, vt gratia quorundam, vel odio, vel suæ deniq; ipsorum doctrinæ ostendandæ causa fortè impulsí, exquisita verborum elegancia cum orationis volubilitate coniuncta, turpes & flagitiosas restragicè quidem & amplè, sed parum utiliter ad hominum vitam narrare aggressi sunt: & illis, qui per Dei gratiæ illud obtinuissent, & vitam culpæ expertem degerent, non honestè facta, sed ea, quæ erant obliuione ac tenebris prorsus obruenda, proposuerunt ad contemplandum. Quod autem ad meam in dicendo vim & facultatem attinet, quamuis præ magnitudine, rerum oratione explicandarum nō sine causa languescat, tamen aperta & simplici præclarorum ad narrandum facinorum susceptione se debet de quo recreare. Rerum nanq; præ clara

clare & diuinitus gestarum commemoratio, non incommodam quidem & iniucundam lectionem, his præsertim, qui sunt animo benè constituti, sed ad vitam instruendam, per quam utilem & fructuosam est planè allatura.

Quod ea Constantini gesta sola nunc commemorat, quod ad pietatem pertinent. CAP. VII.

Caeterum permulta, quæ de hoc imperatore summe beato narrari possent, ut acies instructas, commissa prælia, res in illis strenuè & fortiter gestas, partas victorias, trophya contra hostes statuta, triumphos, quos egerit, ea etiam, quæ ad cuiusq; utilitatem fuerint ab eo descripta, legum sanctiones, quas ad Reip. & subiectorum emolumenntum instituerit, pleraq; alia illustria & regalia certamina confecta, quæ apud omnes crebro sermone commemorata sunt, arbitror à me prætermitti debere: quippè cum institutum, quo omnis ista tractatio referenda est, me admonere videatur, ut ea sola tū dicēdo, tum scribendo exponam, quæ ad vitam piè religioseque degendam spectent. Quæ cum propè infinita sint, ex his, quæ perlata sunt ad nos, ea summa quæ & maximè ad vitam opportuna, & posterorum memoria dignissima iudicentur. In quibus exponendis, quoad fieri potest, breuitatem sequar maximè: præsertim cum tempus deinceps facultatem dederit, laudes imperatoris verè beati quo quis dicendi genere liberius & diffusius prædicādi. Nam antehac istud munus minimè propterea obire licebat, quod nobis veterum præcepto vetitum sit, ne quæquam ante mortem propter varias & incertas vitæ mutationes omnino beatum existimemus. Dei ergo patris imploremus auxiliū, & filii eius cœlestis verbi opem, ut nobis in hoc negotio diuino eius afflatus subueniat. Sic igitur ab ipsis imperatoris incunabulis scribere ingrediemur.

*Quod in Tyrannorum ædibus, Ut Moïses educatus sit
Constantinus.* CAP. VIII.

Cum crudele quoddam tyrannorū genus populū H̄breorū labore & cruciatu, sicut vetere iam fama ac
E f g sermones